

Пам'ятай (україн.язук)

Пам'ятай

Звечор ло...

Мати запалила свчку.

- Що це?

- Це на згадку про минуле: про сумні, страшні часи
голодні жорстокі.

- Розкажи.

- То слухай, запам'ятаю, щоб дітям онукам передав.

Та сам, що б ще не раз згадав.

У тридцять голод панував на Україні.

панував катував людей.

Перетрощував життя у млин,

Не зерно молот, а душа з землею.

Плакала земля так тихо-тихо,

Глядячи, як її діти, мов свчки,

Тануть на очах.

І як крадеться лихо, крадучи над ю у сльозах.

Серце крається, душа неначе мліє,

Коли спогади летять назад.

Вогник в моїй пам'яті ще тліє,

Як моя бабуся плакала "про ад".

Пекло на землі було.

По всій країні -

Тихо, як в могилі - в кожній хаті смерть.

Море горя, слези люди мов титани:

"Їсти, тільки їсти..." - в головах гуло.

Боже, дякую Тобі ...-

І мати в сльозі.

Що зберіг родину в ті часи.

Україну, рідну Україну

Не втратив, не кинув, Господи!

Спасе нас, спасибі

За травицю, корінці гречки, горобця.

Крихти хліба - царська їжа неби...

Так було тоді, синочку.

Її голос аж тремтів.

Сину мій, що Бог дав!

Вдарив в душу на все життя:

Вдячне серце май в серці Бога,

Щоб не стерло пам'ять забуття.

Источник: <http://www.poems4christ.com/ru/article/5120>

© Copyright 2025, Поэзия для Христа - www.poems4christ.com